

ŠIALENE DLHÝ EPILÓG

DIEVČA V ZRKADLE

44. kapitola

„Nebude ti vadit', keď sa od teba na konci ulice odpojím, chcela by som sa prejsť... byť sama.“

„Fajn, ako chceš,“ zamračí sa otec.

Ľavá, pravá.

Pravá, ľavá.

Sme ticho, hoci je toho veľa, o čom by sme mohli hovoriť. Mám milión otázok, ale sama neviem, či chcem vedieť odpovede. Je to zložitejšie, ako som si myslela. Žalúdok mám stiahnutý. Nádych, výdych. Je to zasa okej. On sa vždy nejak uvoľní, aby sa opäť stiahol. Je to kolobeh. Len som ešte nezistila, aké sú intervaly. Pravidelné nebudú. Inak by som bola na štrajkovanie toho nepodstatného mäsa pripravená.

Zastane pri nás veľké terénne auto.

Stiahnu sa tónované sklá. „Nazdar, Karči.“

„Čau, starosta,“ pozdraví najväčšieho pupkáča dediny. Kedysi spolu hrávali futbal. Ujo Paľo bol vraj najlepší brankár, akého kedy táto dedina mala.

„V pondelok sa začne robiť...“

„Dobre, dobre, už dnes sa do toho pustím, si otravný ako osina v zadku.“